

Vårsolen ler öfver vårgröna slätten,
 Dimmorna sjunka i hafvet med fart.
 Regnet har slutat med skurning och tvätten,
 Allt är nu torkadt och mangladt och rart.
 Strukna och märkta
 Stå gullvifvor små.
 Prestkragar stärkta
 I backarna stå.
 Fjäriln med rosor och guld på kasketten
 Ingenting har i sin utstyrsel spart.

Sorlet, som hörs, är naturen som rör sig:
 Lunderna susa vid källornas språng.
 Aldrig mer roligt man har, än man gör sig:
 Lifvet har löst sig ur bojor och tvång.
 Vårsången klingar
 I trastarnas kör.
 Lärkan sig svingar
 Som sångdirektör:
 Glada studenter med Arpi framför sig
 Tycks man ha klart för sig ännu en gång.

Vårfriskt eteriska daggperlor dugga,
 Glindra i gräs och på nylöfvad gren.
 Doftande står uti tallarnas skugga
 Daggig linnæa i morgonens sken.
 Bäckarna sqvala
 I kapp med hvarann,
 Gökarna gala,
 Som ingen det kan.
 Ärlor i språngmarsch småflugor sig hugga,
 Backsvalan trippar på gullgula ben.

Skyarna sväfva så lätta och fria,
 - Skimra i guld öfver myggornas verld.
 Solbrända pigor hos jungfru Maria
 Ställa till svällande häcken sin färd.